

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 25. stycznia 1898.

Treść: (№ 16—19.) 16. Obwieszczenie o postanowieniach dodatkowych, któremi uzupełnia się Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, a względnie Dodatek VI. do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897). — 17. Obwieszczenie o zmianie dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, na kolej lokalną wązko-torową St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem (nadpielaską). — Drugi Dodatek zmieniający przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — 19. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za rok 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane.

16.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. stycznia 1898,

o postanowieniach dodatkowych, któremi uzupełnia się Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, a względnie Dodatek VI. do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej zamieszczony poniżej, przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony Dodatek uzupełniający Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, a względnie VI. Dodatek do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106).

Koerber r. w.

Dodatek trzydziesty trzeci do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872,

do §. 28go, tycaącego się przemianów.

W uzupełnieniu §. 28go Porządku sprawdzania miar i wag a względnie szóstego Dodatku do

niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 106), postanawia się, że do sprawdzania i cechowania mają być przyjmowane także takie przemiany, do jakichkolwiek ciężarów urządzone, które opatrzone są zawieszadłem na ciężar nie dającym się odejmować a służącym do obu nożów (punktów obciążenia).

Wiedeń, dnia 14. grudnia 1897.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 10. stycznia 1898,

o zmianie dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, na kolej lokalną wązko-torową St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem (nadpielaską).

Z powodu finansowego zapewnienia budowy kolei bocznej od Ober-Grafendorf do Mank, przewidzianej w §. 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, uchylają się na zasadzie Najwyższego upoważnienia postanowienia §§. 12 i 13 rzeczzonego dokumentu koncesyjnego a na ich miejsce wydaje się następujące zarządzenia:

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 2 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Czysty dochód średni w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyi pierwszeństwa za zezwoleniem Rządu emitowanych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie rzeczonych obligacyi w umówionych terminach płatności aż do zupełnego ich umorzenia a wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyona-

ryuszowi podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 1 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 1 i 3 płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą ceny kupna bez żadnej dalszej odpłaty, na własność wolną od ciężarów a względnie obciążonej tylko zaległą jeszcze resztą pożyczki pierwszeństwa i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub dla zaspokojenia pretensyi państwa, przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza. Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei lokalnej odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustęp 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utwo-

rzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

Wittek r. w.

18.

Drugi Dodatek

zmieniający Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 12. stycznia 1898.)

Którym zmienia się termin ustanowiony w artykule 46, p. 4, ustęp 4 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

Termin, który w artykule 46, p. 4, ustęp 4 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych, wyznaczony został co do pierwszego roku po wejściu tej ustawy w wykonanie do wystawiania przewidzianego w §. 184 tej ustawy spisu kontrybentów podatku osobistodochodowego, zaliczonych przez Władzę podatkową pierwszej instancji do poszczególnych kół wyborczych celem wyboru członków komisji szacunkowych, przedłuża się aż do 25. lutego.

Böhm r. w.

19.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 23. stycznia 1898,

tyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za rok 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznają za stosowne rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Przy stanowczem przypisywaniu podatku gruntowego za rok 1897 na zasadzie wyników rewizji katastru podatku gruntowego, stosownie do §. 21go ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 121, zaniechane być ma obliczanie na nowo a względnie prostowanie tych kwot odpisania podatku gruntowego, które za ten rok z powodu szkód żywiołowych zostały już wprzód na zasadzie tymczasowego przypisania podatku gruntowego obliczone lub przyzwolone.

§. 2.

Wyjątek od postanowienia §. 1go ma miejsce tylko wtedy, gdy podatek gruntowy, przypadający od parceli gruntowej według wyników rewizji katastru wynosi więcej niż podatek gruntowy od tejże parceli za rok 1897 tymczasowo przypisany i wzięty za podstawę do obliczenia odpisania podatkowego, w skutek czego obliczone odpisanie podatku powiększyłoby się przez późniejsze sprostowanie.

W przypadkach takich sprostowanie ma nastąpić, jeżeli tego żąda najmniej jeden z intereso-

wanych właścicieli gruntów dotyczącej gminy lub zwierzchność gminna a to w przeciągu sześciu tygodni od doręczenia nakazu płatniczego na stanowczy przypis podatku gruntowego za rok 1897.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w.

Wittek r. w.

Latour r. w.

Ruber r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Koerber r. w.

Bylandt r. w.

Loebl r. w.